

Arrest

nr. 348 468 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 1 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAGEMAN, die *loco* advocaat V. HAUQUIER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse afkomst te zijn en afkomstig te zijn van Sheikh Radwan in de Gazastrook. U verliet Gaza in september 2019 en verbleef tot september 2023 in Turkije. U kwam aan in Kos in Griekenland in september 2023.

Uit de informatie van de Griekse asielinstanties blijkt dat u er internationale bescherming verzocht op 5 september 2023 en erkend werd als vluchteling op 20 september 2023.

U beschikt over een verblijfskaart welke geldig is tot 19 juni 2026. U beschikt eveneens over een paspoort dat geldig is tot 30 januari 2029.

U verliet het eiland en reisde naar Athene. In Athene sliep u soms op straat en soms op hotel. U bracht niks anders in orde omdat u gewoon uw documenten in ontvangst wilde nemen en doorreizen. U verliet Athene in april 2024 richting Duitsland. Uw broer verblijft er sinds 2016. U verzocht er om internationale bescherming maar kreeg er een negatieve beslissing. U reisde aldus verder naar België.

U verzocht hier om internationale bescherming op 20 november 2024. Bij terugkeer vreest u een gebrek aan medische hulp en werkmogelijkheden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Griekse documenten, paspoort en identiteitskaart uit Palestina, UNRWA registratie, een document van Duitsland waaruit blijkt dat ze weigeren uw verblijfskaart ginds te verlengen en medische attesten uit België.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (informatie Griekenland, Blauwe map stuk 1) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is

“wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet

aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

*Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.***

Uit uw verklaringen blijkt dat u beschikt over een verblijfsvergunning en een reispas.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Verder dient opgemerkt te worden dat het feit dat u al korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Zo stelt u dat u nooit de intentie had om in Griekenland te blijven en u er enkel uw documenten afwachtte (CGVS, p.5/8).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier verder zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Uit de elementen in het dossier blijkt verder dat u geen kwetsbaarheid kenbaar maakt die een impact heeft op uw zelfredzaamheid. Zo bent u een jonge volwassen man en heeft u in Gaza altijd als visser gewerkt (CGVS, p.4). U blijkt tevens in staat snel talen aan te leren en beschikt over kennis van het Turks en het Engels (CGVS, p.2/4). Hoewel in België vastgesteld werd dat u een tbc-besmetting had en u een intensieve behandeling onderging, blijkt het ergste intussen voorbij. Uit het feit dat u de toestemming kreeg om het opvangcentrum te verlaten en deel te nemen aan het onderhoud blijkt dat u niet langer aan een actieve tbc-besmetting lijdt. De documenten die uw besmetting aantoonde dateren allemaal van voor uw onderhoud op het CGVS. U stuurde geen documenten na waaruit blijkt dat u nog behandeling heeft. Waar u stelde ook problemen te hebben aan uw hart, blijkt echter uit de neergelegde documenten dat er geen problemen werden vastgesteld en u evenmin een behandeling heeft. Ook uw mentale gezondheid, dewelke volgens u niet goed is, blijkt op uw zelfredzaamheid geen impact te hebben. Zo blijkt u hier een voltijds contract te hebben van onbepaalde duur en stelt u zelf dat u niet gewoon wil stilzitten en niets doen (CGVS, p.3).

*Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het **risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.***

*U bent voldoende **autonoom** en **zelfredzaam** om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Zo slaagde u er in op eigen houtje van Gaza naar Griekenland te reizen en reisde u sindsdien nog verder naar Duitsland en België. U beschikt over een broer in Duitsland die u meermaals geld opstuurde (CGVS, p.6/9) en waar u dus beroep op kan doen indien nodig. Verder blijkt u ook in Griekenland te hebben gewerkt om uw*

kosten te kunnen betalen (bijkomende vragen Griekenland). Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). U heeft bewust geen verdere stappen ondernomen, hetgeen aantoont dat het uw intentie was om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont.

Het Commissariaat-generaal wijst er verder op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. U heeft bewust geen verdere stappen ondernomen, hetgeen aantoont dat het uw intentie was om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op :

<https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)).

Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u weldegelijk toegang had tot het ziekenhuis in Griekenland (CGVS, p.7). Uw verklaring dat u in Griekenland niet geholpen werd voor uw tbc-besmetting kan niet overtuigen daar u zelf verklaarde niks in orde te hebben gebracht in Griekenland omdat u er toch niet zou blijven (CGVS, p.5/8). Voorts blijkt dat u er wel degelijk in slaagde medicatie te bekomen in Griekenland (CGVS, p.10). Wat betreft de medicatie die u mogelijks als nabehandeling moet nemen voor de tbc-besmetting toont u geenszins aan dat u die niet kan verkrijgen in Griekenland.

De neergelegde documenten vermogen niet deze beslissing om te buigen. Uw documenten uit Palestina zijn irrelevant voor deze beslissing. De beslissing uit Duitsland is evenmin relevant. Immers geniet u bescherming in Griekenland en beschikt u over een Griekse verblijfsvergunning.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift van 125 pagina's (zonder inhoudstafel) in een enig middel op de navolgende schendingen:

- “• Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: "EVRM");
- Schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen);
- Schending van de samenwerkingsplicht.”

In een eerste hoofdstuk (A) vat het verzoekschrift aan met een toelichting betreffende de interpretatie van artikel 57/6, § 3, 1ste lid, 3°, van de wet van 15.12.1980. Verzoeker benadrukt dat de beslissing om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren een mogelijkheid, maar geen verplichting betreft en hekelt dat verweerder niet heeft gemotiveerd waarom het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard.

Verzoeker voert in een tweede hoofdstuk (B) aan dat hij ernstige schade zal lijden indien hij naar Griekenland terugkeert, en dat deze lidstaat niet in staat is om hem doeltreffende en efficiënte bescherming te bieden.

In een eerste onderdeel betoogt verzoeker dat de motivering van de bestreden beslissing ontoereikend is.

Inzake verzoekers kwetsbaarheid (1.1.) stelt het verzoekschrift het volgende:

“1.1.1.

Om te beginnen moet worden opgemerkt dat het CGVS geen specifieke kwetsbaarheid van de verzoeker erkent en van mening is dat er geen reden is om voor hem bijzondere procedurele noden vast te stellen (stuk 1.1, p. 1).

De heer A. is vanuit psychologisch oogpunt bijzonder kwetsbaar, waarmee rekening had moeten worden gehouden bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Dit was hier niet het geval.

Verzoeker is een Palestijn (uit Gaza) die internationale bescherming zoekt en al een lange migratiereis achter de rug heeft.

Bovendien heeft verzoekende partij vanaf het begin van haar verhoor verklaard dat zij moe is en aan TBC lijdt (gehoorverslag CGVS, p. 2). Met betrekking tot de TBC stelt verwerende partij (stuk 1.1, p. 3): “Uit het feit dat u de toestemming kreeg om het opvangcentrum te verlaten en deel te nemen aan het onderhoud blijkt dat u niet langer aan een actieve tbc-besmetting lijdt. De documenten die uw besmetting aantoonden dateren allemaal van voor uw onderhoud op het CGVS. U stuurde geen documenten na waaruit blijkt dat u nog behandeling behoeft.”. Nochtans had verzoekende partij duidelijk verklaard tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij elke dag behandeling behoeft voor 18 maanden (gehoorverslag CGVS, pp. 3 en 6).

De medische toestand van verzoekende partij wordt verder aangetoond door middel van verscheidene medische rapporten en attesten (stuk 1.4).

Verzoekende partij liet ook verstaan bijzonder aangeslagen te zijn door de situatie van haar familie in Gaza (gehoorverslag CGVS, p. 3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud sprak zij over zelfdoding bij gedwongen terugkeer naar Griekenland (gehoorverslag CGVS, p. 10), wat wijst op ernstige psychologische problemen.

Verzoeker is een UNRWA-vluchteling en heeft in het verleden voedselhulp, schoolhulp en medische hulp van het agentschap gekregen in de Gazastrook. Zijn familie bevindt zich in een zeer moeilijke situatie, omdat zij deel uitmaakt van de armste bevolking in Gaza die vecht om te overleven en elke dag de dood riskeert in de context van het hoogtepunt van geweld bij de bombardementen op Palestina.

Niet in de laatste plaats heeft de huidige situatie in de Gazastrook, waar zijn familieleden zich bevinden, bijzondere gevolgen voor de heer A., die in een zorgwekkende psychische toestand verkeert. Hij maakt zich grote zorgen over de veiligheid van de overlevenden.

Deze dramatische situatie dompelt de verzoekende partij onder in een permanente staat van stress.

1.1.2.

Verzoekende partij legt documentatie neer in stuk 2 (stukken 2.1 tot 2.13), die eveneens de verhoogde kwetsbaarheid beschrijft van mensen uit Palestina die aanwezig zijn in België, zoals verzoekende partij.

De ULYSSE-dienst, met zijn expertise op het gebied van trauma's van ballingen, heeft de volgende vaststellingen gedaan (stuk 2.1.): [...]

Met betrekking tot Palestijnen die “internationale bescherming” genieten in Griekenland, zoals verzoekende partij, geeft ULYSSE de volgende verduidelijkingen (stuk 2.2., vrije vertaling): [...]

Andere verenigingen en ziekenhuizen delen deze vrees en getuigen ook van de extreme kwetsbaarheid van de Palestijnse asielzoekers (zie stukken 2.3 tot 2.13).

1.1.3.

Bovendien is de situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland zo nijpend dat deze niet kan worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de Europese normen en standaarden (zie artikelen 22, 26, 29, 30, 32 en 34 van de Richtlijn 2011/95/EU, artikel 12 van de Richtlijn 2013/32/EU, artikels 21 à 24 van het Verdrag van Genève en de artikelen 3 EVRM en 1 tot en met 4 van het Europees Handvest) en kan het CGVS er dus niet toe brengen om het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld.

[verwijzingen naar rechtspraak van de Raad]

1.1.4.

Ten tweede moet worden benadrukt dat de verwerende partij verplichtingen heeft die voortvloeien uit deze kwetsbaarheid.

[theoretische uiteenzetting]

Uit bovengenoemde bepalingen volgt dus dat de kwetsbaarheid van een persoon die om internationale bescherming verzoekt voor de asielautoriteiten aanleiding moet zijn om tijdens de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming specifieke ondersteunende maatregelen te voorzien en uit te voeren. Met de kwetsbaarheid van de heer A. had dus rekening moeten worden gehouden zowel tijdens zijn onderhoud als tijdens de inhoudelijke behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming, quod non in casu.

Derhalve moet de vraag worden gesteld hoe, enerzijds, de verwerende partij rekening te hebben gehouden met de kwetsbaarheid van verzoekende partij door passende maatregelen te nemen en,

anderzijds, hoe de verwerende partij, in het licht van al deze ontwikkelingen, redelijkerwijs en rechtmatig kan menen dat de grondrechten van verzoekende partij in Griekenland zouden worden gewaarborgd. Bijgevolg heeft de verwerende partij, door niet naar behoren rekening te houden met de elementen die de heer A. individueel heeft aangevoerd met betrekking tot zijn situatie, haar verplichting tot behoorlijk bestuur en tot motivering overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden door het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij niet-ontvankelijk te verklaren.”

Vervolgens wijst het verzoekschrift op de ontoelaatbare bagatellisering van de onmenselijke en vernederende behandeling die hij heeft ondergaan (1.2.):

“In de bestreden beslissing geeft de verwerende partij allereerst een opsomming van de problemen die verzoekende partij in Griekenland ondervond alsook van de onmenselijke en vernederende levensomstandigheden die haar in Griekenland te beurt vielen.

De door de verwerende partij gegeven samenvatting komt niet overeen met de dramatische situatie in Griekenland, zoals die door de heer A. tijdens het persoonlijk onderhoud werd beschreven.

Bovendien blijkt reeds uit de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud dat de protection officer overging tot een ontoelaatbare bagatellisering van de situatie van verzoekende partij:

- “U wilde geen job want geen AFM aangezien u meteen wilde vetrekken” (gehoorverslag CGVS, p. 7);
- “Maar u verstond wel dat ze documenten wilden, hoe dan” (gehoorverslag CGVS, p. 7);
- “Er is wel maar u had documenten nodig en u had die niet in orde gebracht” (gehoorverslag CGVS, p. 7);
- “En u spreekt er niet mee, u bent niet geïnteresseerd?” (gehoorverslag CGVS, p. 9);
- “U heeft nooit echte poging gedaan, u heeft AFM niet eens in orde gebracht” (gehoorverslag CGVS, p. 10);
- “U werd niet geholpen omdat u niks in orde bracht” (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Hij legde uit dat hij in Griekenland in omstandigheden had geleefd die onverenigbaar waren met de menselijke waardigheid.

Verzoekende partij wil de aandacht vestigen op een aantal ernstige feiten:

- Verzoekende partij heeft nooit enige financiële steun van Griekenland ontvangen;
- Zij moest bij haar broer geld lenen voor het verkrijgen van een reisdocument (gehoorverslag CGVS, p. 6) en te kunnen voorzien in haar levensonderhoud (gehoorverslag CGVS, p. 10);
- Zij overleefde met moeite, vond geen werk in Griekenland (gehoorverslag CGVS, p. 6);
- Zij leefde enige tijd op straat als dakloze (gehoorverslag CGVS, p. 6) waar de hygiënische situatie onhoudbaar was;
- Zij kreeg geen sociale steun of hulp bij zijn zaak;
- Zij heeft geen enkele vorm van hulp gekregen: financieel, taalkundig of op het gebied van integratie;
- Zij kreeg geen medische zorg, noch lichamelijk noch geestelijk (gehoorverslag CGVS, p. 5);

Tijdens zijn verblijf van enkele maanden in Griekenland heeft verzoekende partij dus geleefd in betreurenswaardige omstandigheden die onverenigbaar waren met de menselijke waardigheid.

Volgens de verwerende partij volstaat dit bewijs echter niet om extreme materiële deprivatie en met de menselijke waardigheid onverenigbare levensomstandigheden aan te tonen, om redenen die wij bijzonder betwistbaar achten (stuk 1.1., pp. 2-5):

«Verder dient opgemerkt te worden dat het feit dat u al korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Zo stelt u dat u nooit de intentie had om in Griekenland te blijven en u er enkel uw documenten afwachtte (CGVS, p.5/8).».

Het is begrijpelijk dat verzoekende partij Griekenland en de onmenselijke en vernederende behandeling die hij daar heeft ondergaan, is ontvlucht. Enkele maanden van extreme armoede en ellende, waren maanden te lang. Na dergelijke beproevingen kan verzoekende partij redelijkerwijs niet worden verweten dat hij niet van plan was permanent in Griekenland te blijven...

Over de “rechten” van verzoekende partij in Griekenland, houdt verwerende partij geen enkele rekening met de individuele moeilijkheden van verzoeker - zoals zijn mentale toestand, zijn verantwoordelijkheid voor zijn familie, zijn gebrekkige kennis van de taal en een totaal gebrek aan ondersteuning in Griekenland.

Aan de andere kant getuigde verzoekende partij over onoverkomelijke administratieve obstakels - zodanig opgebouwd dat zijn “rechten” als vluchteling in Griekenland werden beperkt of zelfs tenietgedaan, zoals bevestigd door objectieve informatie (zie infra). Verwerende partij kon redelijkerwijs niet geloven dat een persoon die psychologisch kwetsbaar was, administratief kwetsbaar, sociaal en financieel onzeker, zonder enige vorm van steun, zonder kapitaal (inclusief sociaal kapitaal), met weinig opleiding, een buitenlander in een vijandig land dat gekenmerkt werd door migratiedruk die het onrendabel en onwillig maakte om de rechten van personen die internationale bescherming genieten te respecteren, slachtoffer van racistische daden en het uitblijven van hulp door de autoriteiten, en geconfronteerd met onoverkomelijke obstakels bij het verkrijgen van de documenten die haar in staat zouden stellen om haar rechten te doen gelden, in staat is om het onmogelijke te bereiken omdat ze in sommige opzichten blijk heeft kunnen geven van “autonomie en dynamiek”.

De getuigenissen van verenigingen zoals Ulysse bevestigen deze onmogelijkheid om de tussenkomst van de Griekse autoriteiten te vragen (zie stuk 2.2.: "De meesten van hen vertellen over hun ervaring met onmenselijke en vernederende behandelingen in Griekenland, waaronder marteling door geüniformeerde agenten in vluchtelingenkampen, willekeurige arrestaties en geweld door de Griekse politie. We hebben ook zeer verontrustende berichten gehoord over racistische aanvallen (op straat door werkgevers, huiseigenaren, enz.). Geconfronteerd met deze aanvallen, die soms zeer ernstig zijn, verklaart de overgrote meerderheid van onze patiënten dat ze niet in staat zijn om de tussenkomst van de autoriteiten te vragen omdat ze het gevoel hebben dat ze gediscrimineerd of zelfs aangevallen worden. Onze patiënten getuigen tijdens onze consultaties dat al deze factoren het voor hen onmogelijk hebben gemaakt om daar een voldoende veilig geestelijk en lichamelijk leven te leiden.

Geconfronteerd met een toenemend aantal getuigenissen van deze aard, vermelden we sinds enkele jaren de gevallen van slachtoffers van foltering in Griekenland in onze rapporten voor het Vrijwillig Fonds van de Verenigde Naties voor slachtoffers van foltering.

Verwerende partij kan de verzoekende partij dus niet terecht beschuldigen van "een gebrek aan inspanning", zoals zij doet.

Verzoekende partij heeft de omstandigheden opgesomd waaronder zij in Griekenland moest leven en die onverenigbaar waren met de menselijke waardigheid, maar deze gebeurtenissen en factoren zijn door de verwerende partij niet in aanmerking genomen bij het nemen van de bestreden beslissing."

Verder stelt het verzoekschrift dat de bestreden beslissing een totaal stereotiepe motivatie (1.3.) bevat door te oordelen dat verzoeker naar Griekenland kan terugkeren, nadat hij daar (theoretisch) internationale bescherming heeft gekregen.

In een tweede onderdeel gaat het verzoekschrift in op de onmenselijke en vernederende levensomstandigheden in Griekenland.

Verzoeker gaat vooreerst in op zijn individuele situatie (2.1.). Hij verwijst naar zijn verhoogde kwetsbaarheid, benadrukt dat hij in Griekenland in catastrofale omstandigheden leefde en wijst op rechtspraak van de Raad.

Vervolgens wijst verzoeker op de dramatische situatie voor personen die internationale bescherming genieten in Griekenland (2.2.). Hij verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie en naar rechtsleer. Hij stelt dat verweerder op geen enkele wijze, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en in het licht van de door het Europees-Unierecht gewaarborgde norm voor de bescherming van de grondrechten, de realiteit van de tekortkomingen van het Griekse stelsel met betrekking tot de aldaar als vluchteling erkende personen en in het licht van de bijzondere situatie van verzoeker heeft beoordeeld. Verzoeker stelt dat hij diende te leven in omstandigheden die niet in overeenstemming zijn met de menselijke waardigheid, en zal worden veroordeeld om in soortgelijke omstandigheden te leven als hij wordt teruggestuurd, waardoor een terugkeer naar Griekenland ondenkbaar is. Bijgevolg heeft verweerder, volgens verzoeker, zijn motiveringsplicht krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 niet nagekomen en heeft hij de bepalingen geschonden van artikel 62 van de wet van 15 december 1980, van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur op grond waarvan de administratie uitspraak moet doen op basis van alle elementen van de zaak, van het beginsel van behoorlijk bestuur van redelijkheid en evenredigheid, en van het voorzorgsbeginsel.

In een derde onderdeel betoogt het verzoekschrift dat verzoeker zich niet kan beroepen op de door de Griekse autoriteiten verleende bescherming.

Vooreerst wordt uitgebreid gewezen op de ontwikkelingen in de jurisprudentie (3.1.), met verwijzingen naar nationale en internationale rechtspraak. Vervolgens worden de politieke ontwikkelingen (3.2.) uiteengezet, met verwijzingen naar (landen)informatie. Verder wordt een omstandige theoretische uiteenzetting gegeven inzake het onderlinge vertrouwen tussen de lidstaten (3.3.), gebaseerd op (landen)informatie. Verzoeker zet vervolgens uiteen dat het onmogelijk is om een menswaardig leven te leiden in Griekenland (3.4.) en wijst erop dat een aantal objectieve bronnen en rapporten aantonen dat Griekenland momenteel systematische tekortkomingen en gebreken vertoont in zijn asiel- en opvangsysteem, dusdanig dat de verleende bescherming vaak slechts theoretisch is, maar dat de begunstigden er in de praktijk zich niet op kunnen beroepen. Vervolgens hekelt verzoeker dat verweerder verzuimt om de situatie in Griekenland grondig te onderzoeken, stelt dat het administratief dossier zo goed als geen informatie over Griekenland bevat en verwijst naar (landen)informatie aangaande de situatie in Griekenland. Verder houdt verzoeker een betoog met betrekking tot verblijfsvergunningen en de administratieve en sociale problemen (3.5.). Hij herneemt dat hij op 20 september 2023 internationale bescherming heeft gekregen in Griekenland en gaat vervolgens in op de algemene situatie en landeninformatie inzake de administratieve moeilijkheden van (teruggekeerde) begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Verzoeker meent dat hij vanuit België geen verlenging van zijn verblijfsvergunning kan aanvragen en geen andere keuze heeft dan terug te keren naar Griekenland om eventuele problemen op te lossen, maar dat de wachttijd voor de afgifte van een nieuwe

verblijfsvergunning in Griekenland ongeveer 10 tot 12 maanden bedraagt, gedurende welke periode verzoeker geen aanspraak kan maken op zijn sociale en economische rechten. Verzoeker wijst erop dat er volgens tal van internationale rapporten grote administratieve en sociale problemen bij het verlengen van Griekse verblijfsvergunningen zijn en benadrukt de bijzondere moeilijkheden waarmee personen die bescherming genieten en na een verblijf in een ander Europees land naar Griekenland terugkeren, worden geconfronteerd. Hij wijst op de ineffectiviteit van gezinshereniging. Het is volgens verzoeker duidelijk dat hij met dezelfde obstakels zal worden geconfronteerd als de personen die bescherming genieten zoals beschreven in het reeds vernoemde AIDA-rapport. Vervolgens stelt verzoeker dat, zelfs indien hij gebruik zou kunnen maken van zijn verblijfsvergunning en deze ondanks grote administratieve hindernissen zou kunnen laten verlengen, hij in Griekenland zal terechtkomen in deplorabele leefomstandigheden en onmenselijke en vernederende behandeling (3.6.). Hij verwijst hiertoe naar talrijke objectieve bronnen die getuigen van de deplorabele levensomstandigheden van personen aan wie internationale bescherming is verleend in Griekenland, en van de onmenselijke en vernederende behandeling waaraan zij mogelijks werden onderworpen. Verzoeker meent dat hoewel erkende vluchtelingen in theorie toegang hebben tot de rechten en voordelen die zijn vastgelegd in de Europese richtlijnen, deze in de praktijk niet worden toegekend. Dit is het geval voor sociale rechten, toegang tot de arbeidsmarkt (zowel door administratieve tekortkomingen als door het ontbreken van een integratieprogramma), toegang tot gezondheidszorg en gezinshereniging. Daarnaast wijst hij erop dat erkende vluchtelingen in Griekenland het slachtoffer zijn van racistisch geweld, dat niet systematisch door de Griekse autoriteiten wordt vervolgd. Verzoeker geeft een uitgebreide uiteenzetting inzake de toegang tot huisvesting en het HELIOS-programma, op basis van landeninformatie. Hij meent dat, aangezien hij waarschijnlijk moeite zal hebben om huisvesting te vinden, hij daardoor verstoken zal blijven van alle sociale bijstand die hem in staat stelt een menswaardig bestaan te leiden. Wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt verwijst hij uitgebreid naar landeninformatie. Vervolgens gaat hij in op de toegang tot onderwijs, de toegang tot sociale diensten en de toegang tot gezondheidszorg en verwijst hij naar landeninformatie dienaangaande. Hij haalt verder aan dat er in Griekenland veel racisme en haatmisdrijven worden gepleegd, tegen vluchtelingen of hun verdedigers, en dat deze niet worden vervolgd. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad. Verzoeker concludeert dat hij niet naar Griekenland kan terugkeren wegens de systematische tekortkomingen en gebreken van het Griekse systeem (3.8.).

In een derde hoofdstuk (C) stelt het verzoekschrift dat verzoeker internationale bescherming moet worden verleend, gelet op de gebeurtenissen en de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst – Palestina.

Verzoeker herinnert eraan dat hij Palestijn is en uit de Gazastrook afkomstig is en wijst erop dat hij UNRWA-vluchteling is. Hij gaat in op de situatie van UNRWA-vluchtelingen (1.1.) en verwijst dienaangaande naar rechtspraak van de Raad, wetgeving en rapporten. Hij benadrukt dat UNRWA niet in staat is hun bescherming te blijven verzekeren en concludeert dat hij binnen de werkingssfeer van artikel 1 van het Verdrag van Genève valt. Vervolgens geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting inzake de humanitaire en veiligheidssituatie in Gaza (1.2.), hierbij verwijzend naar onder andere rechtspraak van de Raad, informatie afkomstig van de instellingen van de Verenigde Naties, rapporten, nieuwsberichten en de standpunten van internationale hoven. Volgens verzoeker is het duidelijk dat hij, een bij het UNRWA geregistreerde vluchteling uit Gaza, als vluchteling dient te worden erkend. In ondergeschikte orde meent hij dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"Stukken 1

[...]

3. Brief van 6 Schengenstaten aan de Europese Commissie, 01/06/2021

4. Medische documenten

Stukken 2

1. "Globaal rapport van de dienst voor geestelijke gezondheidszorg van Ulysse over de pathogene gevolgen van de gebeurtenissen in verband met het conflict en de invasie in Gaza op personen van Palestijnse origine aanwezig in België", ULYSSE (A. VANOETEREN en R. BRANKAER), 03/04/2024

2. "Nota van de dienst geestelijke gezondheid van Ulysse over de pathogene effecten van de gebeurtenissen in verband met het conflict en de invasie in Gaza op personen van Palestijnse origine aanwezig in België", ULYSSE (O. DELLICOUR, L. GERHELDS, R. BRANKAER), 20/06/2024

3. "Kwartalverslag - Huisvesting - Het systemisch tekort aan huisvesting staat centraal in het laatste kwartaal van 2023", Hub Humanitaire, december 2023

4. "Dringende oproep - Geestelijke gezondheids crisis bij Palestijnse mannelijke asielzoekers die dakloos zijn geworden door de Belgische staat", Dispensaire social (B. LIEBMANN DIALLO & E. MAREELS), 11/03/2024

5. Notitie van het ziekenhuis CHU Saint Pierre, Dr C.-A. SIBILLE, 12/07/2024

6. Notitie van SSM Le Méridien, Dr. A. BRYSSINCK, 17/07/2024

7. Verslag ballingschap, R. KAZEMZADEH, 18/07/2024

8. Verslag van het Burgerplatform, M. KASSOU, 23/07/2024
9. Notitie van de psychiatrische crisis- en spoedafdeling, Cliniques universitaires SaintLuc, Pr G. DESCHIETERE, 24/07/2024
10. Brief over "zorgen over de geestelijke gezondheid van Palestijnse IPR's", PBSM (L. DETAVERNIER), 22/07/2024
11. Attest van ABP, O. DERRICHE, M. BLUME, 29/07/2024
12. "RV Santé Mentale Palestiniens", T. DEWULF, 30/05/2024
13. "PV Santé Mentale Palestiniens", FEDASIL, 05/06/2024
14. Brief 10 Griekse organisaties gericht aan CGVS, 19/11/2025".

2.3. Op 17 maart 2026 brengt verweerder een aanvullende nota bij. Deze bevat de "Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS", alsook een hoeveelheid landeninformatie die via URL-links wordt bijgebracht. Deze nota bevat verder verwijzingen via URL-links naar rechtspraak uit Duitsland en Zwitserland.

2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar (landen)informatie inzake Griekenland en Gaza en hij volgende stukken voegt:

- "1. Brief gestuurd naar confrater LAHAYE door de RSA – Me Minos MOUZOURAKIS, Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegan (RSA), dd. 16.01.2026;
2. Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares(2023)8268343, 04.12.2023".

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 20 september 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 19 september 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is van 31 januari 2024 tot 30 januari 2029 (administratief dossier, blauwe map, aanvraag derde landen van 22 mei 2025; administratief dossier, groene map, ADET en Grieks reispaspoort).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van *“objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten”* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake de AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim*

e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel “wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling” (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en de aanvullende nota neergelegd ter zitting toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden.

De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

10. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

11. Verzoeker, een zevenentwintigjarige volwassen man, maakt niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Noch uit zijn verklaringen, noch uit enig ander element kan blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat hij vanuit psychologisch oogpunt bijzonder kwetsbaar is en wijst erop dat hij een Palestijn (uit Gaza) is die internationale bescherming zoekt en al een lange migratiereis achter de rug heeft. Verzoeker wijst tevens op zijn tbc-besmetting en legt medische stukken dienaangaande neer bij het verzoekschrift. Hij benadrukt dat hij liet verstaan dat hij bijzonder aangeslagen was door de situatie van zijn familie in Gaza en dat hij op het einde van het persoonlijk onderhoud sprak over zelfdoding bij gedwongen terugkeer naar Griekenland, wat wijst op ernstige psychologische problemen. en zich op dat moment niet klaar voelde om een persoonlijk onderhoud te hebben. Verzoeker verwijst naar en brengt stukken bij inzake de verhoogde kwetsbaarheid van mensen uit Palestina die aanwezig zijn in België, zoals verzoekende partij. Hij verwijst tevens naar rechtspraak van de Raad inzake Palestijnse verzoekers om internationale bescherming.

Hoewel verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakte van zijn intentie tot zelfdoding bij terugkeer naar Griekenland en stress (NPO, p. 10), kan uit verzoekers verklaringen en de bijgebrachte medische stukken niet worden afgeleid dat zijn mentale gezondheidstoestand belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Zo wordt in de medische stukken vermeld dat er in hoofde van verzoeker, gelet op zijn context als migrant uit Gaza, PTSS wordt vermoed en dat er een psychologische opvolging dient te worden ingevoerd (stuk 4, bij verzoekschrift), maar brengt verzoeker geen enkel psychologisch attest bij waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk psychologisch werd opgevolgd, laat staan waaruit blijkt dat hij psychologische problemen van die aard dat deze hem zouden verhinderen zijn rechten te doen gelden als statushouder in Griekenland.

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en de onzekerheid over het lot van verzoekers naast een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Indien verzoeker psychologische ondersteuning zou behoeven, toont hij bovendien niet concreet aan dat hij hiertoe in Griekenland – waar hem een verblijfsvergunning werd verleend – geen toegang zal hebben. Waar verzoeker, om te wijzen op zijn bijzondere kwetsbaarheid gelinkt aan de intrinsieke kwetsbaarheid van verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit Gaza, in zijn verzoekschrift rechtspraak van de Raad aanhaalt, dient opgemerkt dat de precedentenwaarde niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen, individuele merites wordt beoordeeld.

Uit het geheel van de door verzoeker bijgebrachte medische rapporten en attesten (stuk 4, bij verzoekschrift) blijkt dat verzoeker in de periode eind 2024-midden 2025 meerdere malen in het ziekenhuis terechtkwam in België. Na een aantal negatieve onderzoeken bij eerdere opnames, werd in juni 2025 vastgesteld dat verzoeker aan tuberculose lijdt. De behandeling werd vervolgens opgestart en het einde ervan was voorzien op 26 november 2025. De documenten die verzoekers besmetting aantoonde dateren allemaal van voor zijn onderhoud op het CGVS. Verzoeker brengt geen documenten bij waaruit blijkt dat hij actueel nog behandeling behoeft. De bijgebrachte medische stukken verschaffen geen concrete toelichting geven over de impact van zijn fysieke (en psychische) gezondheidstoestand en (medicamenteuze) behandeling met betrekking tot zijn zelfredzaamheid, autonomie en zijn globaal dagelijks functioneren. Verder blijkt uit deze stukken niet dat de gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting of andere socio-economische rechten als statushouder in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt. Wat betreft de medicatie die verzoeker mogelijks als nabehandeling moet nemen voor de tbc-besmetting toont hij geenszins aan dat hij die niet kan verkrijgen in Griekenland. Integendeel, uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij wel degelijk toegang had tot het ziekenhuis in Griekenland (NPO, p.7). Zijn verklaring dat hij in Griekenland niet geholpen werd voor zijn tbc-besmetting kan niet overtuigen gezien hij zelf verklaarde niets in orde te hebben gebracht in Griekenland omdat hij er toch niet zou blijven (NPO, p. 5, p. 8). Voorts blijkt dat verzoeker er wel degelijk in slaagde medicatie te bekomen in Griekenland (NPO, p.10).

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn

status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

12. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

13. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij wijst op de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, sociale voorzieningen en onderwijs en verwijst naar algemene landeninformatie dienaangaande. Daarnaast wijst hij erop dat erkende vluchtelingen in Griekenland het slachtoffer zijn van racistisch geweld, dat niet systematisch door de Griekse autoriteiten wordt vervolgd. Hij meent dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen huisvesting zal vinden.

Verzoeker maakt evenwel niet aannemelijk dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker op 20 september 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg. Na de toekenning van zijn vluchtelingenstatus verliet verzoeker het eiland Kos en reisde hij naar Athene. In Athene sliep hij soms op straat en soms op hotel. Hij verklaarde dat hij niets in orde bracht omdat hij gewoon zijn documenten in ontvangst wilde nemen en doorreizen (NPO, p. 5-6). Op de vraag of hij iets gedaan heeft om een eigen woning te vinden in Griekenland, antwoordde verzoeker dat er geen geld, geen job en geen werk is (NPO, p. 7). Waar de *protection officer* verzoeker erop wees dat hij nooit een echte poging heeft ondernomen en zijn AFM niet eens in orde heeft gebracht, antwoordde verzoeker dat er geen werk is in Griekenland (NPO, p. 10). Verzoeker verklaarde dat hij Griekenland meteen verliet nadat hij er documenten kreeg; hij stelt dat hij zijn paspoort 's ochtends ophaalde en om 15u het vliegtuig nam (NPO, p. 9). Verzoeker verliet Athene op 8 april 2024 en reisde naar Duitsland (NPO, p. 6), waar hij een verzoek om internationale bescherming indiende. Verzoeker verbleef aldus zeven maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk relatief kort verblijf en verzoekers gedrag tijdens dit verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Nadat verzoeker een negatieve beslissing kreeg in Duitsland, reisde hij door naar België alwaar hij onderhavig verzoek om internationale bescherming om internationale bescherming indiende. Het gemak waarmee verzoeker zich doorheen verschillende EU-lidstaten weet te navigeren en procedures op te starten wijst op een hoge mate van autonomie en zelfredzaamheid.

Met betrekking tot verzoekers zelfredzaamheid stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende: *“Uit de elementen in het dossier blijkt verder dat u geen kwetsbaarheid kenbaar maakt die een impact heeft op uw zelfredzaamheid. Zo bent u een jonge volwassen man en heeft u in Gaza altijd als visser gewerkt (CGVS, p.4). U blijkt tevens in staat snel talen aan te leren en beschikt over kennis van het Turks en het Engels (CGVS, p.2/4). Hoewel in België vastgesteld werd dat u een tbc-besmetting had en u een intensieve behandeling onderging, blijkt het ergste intussen voorbij. Uit het feit dat u de toestemming kreeg om het opvangcentrum te verlaten en deel te nemen aan het onderhoud blijkt dat u niet langer aan een actieve tbc-besmetting lijdt. De documenten die uw besmetting aantoonden dateren allemaal van voor uw onderhoud op het CGVS. U stuurde geen documenten na waaruit blijkt dat u nog behandeling behoeft. Waar u stelde*

ook problemen te hebben aan uw hart, blijkt echter uit de neergelegde documenten dat er geen problemen werden vastgesteld en u evenmin een behandeling behoeft. Ook uw mentale gezondheid, dewelke volgens u niet goed is, blijkt op uw zelfredzaamheid geen impact te hebben. Zo blijkt u hier een voltijds contract te hebben van onbepaalde duur en stelt u zelf dat u niet gewoon wil stilzitten en niets doen (CGVS, p.3).

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het **risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.**

U bent voldoende **autonoom** en **zelfredzaam** om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Zo slaagde u er in op eigen houtje van Gaza naar Griekenland te reizen en reisde u sindsdien nog verder naar Duitsland en België. U beschikt over een broer in Duitsland die u meermaals geld opstuurde (CGVS, p.6/9) en waar u dus beroep op kan doen indien nodig. Verder blijkt u ook in Griekenland te hebben gewerkt om uw kosten te kunnen betalen (bijkomende vragen Griekenland). Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen."

Verzoeker voert geen dienstig verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift, zijn kritiek op verweerder en de stereotiepe motivering van de bestreden beslissing en zijn verwijzingen naar landeninformatie niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid, middelen en steun beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland en er gebruik te maken van de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hem bieden.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

14. Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt discriminatie en racisme in Griekenland en wijst naar zijn ervaringen met de politie en op algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

15. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan

dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

16. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene humanitaire en veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift en de aanvullende nota ter terechtzitting niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS

